

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Paulina Białek

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2015r.

sprawy: **P. N.**

syna M. i U. z d. R.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1 w dniu 09 listopada 2014 roku w W., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Finanse Sp. z o.o. w kwocie 600 złotych w ten sposób, że za pośrednictwem sieci Internet, korzystając z formularza umieszczonego na stronie www.vivus.pl, na profilu klienta Ł. C., dokonał zmiany numeru telefonu kontaktowego oraz adresu e-mail, a następnie zawarł z (...) Finanse Sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 600 złotych posługując danymi osobowymi i rachunkiem bankowym o numerze (...) należącymi do Ł. C., wprowadzając tym samym (...) Finanse Sp. z o.o. w błąd co do istotnych danych warunkujących przyznanie w/w wsparcia finansowego w postaci potwierdzenia tożsamości osoby ubiegającej się o pożyczkę oraz co do zamiaru spłaty pożyczki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

2 w dniu 10 listopada 2014 roku w W., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Finanse Sp. z o.o. w kwocie 600 złotych w ten sposób, że za pośrednictwem sieci Internet, korzystając z formularza umieszczonego na stronie www.vivus.pl, na profilu klienta Ł. C., po uprzednio dokonanej zmianie numeru telefonu kontaktowego, adresu e - mail, oraz numeru rachunku bankowego, zawarł z (...) Finanse sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 600 złotych posługując danymi osobowymi Ł. C. i rachunkiem bankowym o numerze (...), wprowadzając tym samym (...) Finanse Sp. z o.o. w błąd co do istotnych danych warunkujących przyznanie w/w wsparcia finansowego w postaci potwierdzenia tożsamości osoby ubiegającej się o pożyczkę oraz co do zamiaru spłaty pożyczki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego **P. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym że przyjmuje iż czyny opisane w pkt 1 i 2 stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Finanse Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) w W. kwoty 600zł (sześciuset złotych);

IV. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 457,45 (czterystu pięćdziesięciu siedmiu złotych i czterdziestu pięciu groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 300 zł (trzystu złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 712/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W kwietniu 2014r. P. N. wynajął wspólnie z Ł. C. mieszkanie nr (...) w W. przy ul. (...). Obaj pracowali wówczas w firmie (...) jako call center. W okresie od kwietnia do czerwca 2014r. Ł. C. zawarł szereg umów z firmami (...), P., (...), pobrał też pożyczki w V., Banku (...) oraz B. P.. Nie płacił należności z tytułu tych umów. Należności te potem zostały spłacone przez jego matkę. W okresie od końca czerwca 2014r. do końca września 2014r. Ł. C. mieszkał wspólnie z P. N. w mieszkaniu przy ul. (...). Pod koniec września Ł. C. wyprowadził się z mieszkania. W dniu 08 listopada 2014r. Ł. C. pojechał do mieszkania przy ul. (...) po swoje rzeczy. W mieszkaniu tym nadal przebywał P. N.. Z mieszkania Ł. C. zabrał swoje rzeczy i wówczas P. N. zapytał czy spłaca on pożyczki w V.. Ł. C. odpowiedział, że wszystkie pożyczki zostały już spłacone. Wtedy P. N. poprosił go o login i hasło do konta V.. Powiedział, że będzie go sprawdzał czy spłaca pożyczki. Wcześniej Ł. C. przekazał P. N. również hasło dostępu do swojego konta w banku (...).

W dniu 09 listopada 2014r. P. N. za pośrednictwem profilu klienta zmienił numer telefonu oraz adres e-mail na profilu Ł. C. zamieszczonym na stronie www.vivus.pl. (...) podając się za Ł. C. zawarł z (...) sp. z o.o. umowę pożyczki o numerze (...) na kwotę 600 złotych. Posłużył się danymi osobowymi Ł. C. oraz numerem jego rachunku bankowego. Pieniądze zostały przebrane na rachunek bankowy należący do Ł. C.. Następnie w dniu 10 listopada 2014r. P. N. zawarł z (...) sp. z o.o. kolejną umowę pożyczki o numerze (...) na kwotę 600 złotych. Sposób postępowania oskarżonego był analogiczny jak w przypadku pierwszej pożyczki, przy czym pieniądze zostały przebrane na inny rachunek bankowy, należący tym razem do oskarżonego.

W tym samym dniu tj. 10 listopada 2014r. matka Ł. A. S., będąc w siedzibie banku (...) w W. przy ul. (...), dowiedziała się, że na rachunek syna wpłynęła kwota 600 złotych z tytułu zawartej umowy pożyczki w V. przez osobę podającą się za Ł. C.. Informacje te zostały potwierdzone za pośrednictwem infolinii V.. Tego samego dnia pieniądze zostały odesłane do V.. Dotyczyło to pożyczki o numerze (...). Tego samego dnia wieczorem A. S. przesłała ze swojego adresu mailowego maila do V. z prośbą o blokadę konta Ł. C.. Przedstawiciele V. odpowiedzieli, że nie jest to możliwe gdyż została wzięta kolejna pożyczka, która musi być spłacona. Wtedy A. S. oraz Ł. C. dowiedzieli się, że została wzięta kolejna pożyczka przez osobę podającą się za Ł. C.. Do dnia dzisiejszego pożyczka z umowy zawartej w dniu 10 listopada 2014r. nie została spłacona.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1); zeznań świadka A. S. (k. 2-3); zeznań świadka Ł. C. (k. 4-5); wydruku bankowego (k. 7); pism z V..pl (k. 14-17; 60); wyjaśnień oskarżonego (k. 80).

Oskarżony **P. N.** przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił, że dokonując zarzuconych mu czynów był świadomy tego co robi i żałuje tego co zrobił. Złożył wniosek o wymierzenie kary w trybie art. 335 kpk w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby oraz obowiązkiem naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego i orzeczeniem dozoru kuratora w okresie próby (k. 80).

W tym miejscu wskazać należy również, że oskarżony w dniu 25.09.2015r. stawił się na posiedzenie wyznaczone przez Sąd Rejonowy w Wołominie gdzie oświadczył, że otrzymał informację o zmianie przepisów kpk oraz wskazał adres do doręczeń na ul. (...) w W..

Sąd zważył co następuje:

Wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzuconego mu czynu nie budzą wątpliwości. Świadczą o tym zgromadzone w sprawie dowody w postaci zeznań świadków oraz dokumentacji przesłanej przez V. oraz przyznanie się oskarżonego do winy. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S., jest ona matką Ł. C. jej zeznania znajdują potwierdzenie zarówno w zeznaniach syna jak i w treści dokumentacji przesłanej z V..pl. (...) chodzi o zeznania Ł. C. to wskazać należy, że przyznał on, że udzielił P. N. informacji umożliwiających dostęp do konta w V.. Zrobił to gdyż P. N. stwierdził, że chce sprawdzić czy rzeczywiście świadek spłacił już wzięte wcześniej pożyczki, jak to ujął świadek „chce go kontrolować”. Nie ma podstaw aby kwestionować treść tych zeznań.

Sąd podzielił również przyznanie się oskarżonego do winy. Składając wyjaśnienia oskarżony w żaden sposób nie kwestionował winy ani okoliczności popełnionych przestępstw. Wręcz przeciwnie wyjaśnił, że był w pełni świadomy tego co zrobił i żałuje tego. Oskarżony w piśmie skierowanym do Sądu już po wydaniu wyroku napisał, że Ł. C. upoważnił go do zarządzania tymi środkami, nie tylko nie został oszukany ale wyraził zgodę na skorzystanie z pożyczki. W tym miejscu należy podnieść, że jak wynika z treści zeznań świadka A. S. oraz dokumentacji z V..pl, w dniu 09 listopada 2014r. za pośrednictwem profilu klienta została dokonana zmiana numeru telefonu a także zmiana adresu mailowego (k. 16). Gdyby rzeczywiście oskarżony działał za zgodą Ł. C. to nie byłoby powodu aby dokonywał takich zmian. Nie byłoby też przeszkód aby to Ł. C. wziął na swoje nazwisko pożyczkę i przekazał ją następnie oskarżonemu, który by ją spłacał, oskarżony mógł wreszcie sam wziąć pożyczkę na swoje nazwisko i następnie ją spłacać. Jednak oskarżony działał z zamiarem oszustwa o czym świadczą nie tylko czynności polegające na zmianie danych o jakich była mowa powyżej ale również fakt, iż do dnia dzisiejszego nie wpłynęła żadna rata pożyczki wziętej w dniu 10 listopada 2014r. Pierwsza pożyczka została wprawdzie przelana na konto należące do Ł. C., jednak jak wynika z jego zeznań, oskarżony miał kod dostępu oraz hasło do jego konta w M. Bank. W tym miejscu podnieść też należy, że wbrew twierdzeniom oskarżonego pokrzywdzonym w niniejszej sprawie nie jest Ł. C. ale (...) sp. z o.o.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów. Oskarżony wprawdzie uzyskał od właściciela konta informacje umożliwiające dostęp do konta w V., jednak następnie dokonując zmian w numerze telefonu oraz adresie e-mail, doprowadził (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci udzielenia dwóch pożyczek obu na kwoty po 600 złotych. Jedna z nich została niezwłocznie zwrócona z pieniędzy przelanych na konto Ł. C.. Wynikało to z faktu, że następnego dnia po złożeniu wniosku o udzielenie pożyczki matka Ł. C. dowiedziała się o pożyczce i oskarżony nie zdążył jeszcze wypłacić pieniądze z konta. Z uwagi na fakt, że kolejna pożyczka została przelana już na inne konto, pieniądze nie mogły być zwrócone. Tym samym oskarżony wprowadził (...) sp. z o.o. w błąd zarówno co do tożsamości osoby, która pożyczkę wzięła jak i co do zamiaru jej spłacenia. Gdyby bowiem oskarżony zamierzał pożyczki spłacić to nie musiałby uciekać się do wprowadzania zmian w danych do konta należącego do Ł. C. oraz po prostu spłacałby raty tak jak zostało to wskazane w umowie. Tymczasem, mimo że od zawarcia umowy upłynął ponad rok, oskarżony nie wpłacił żadnej kwoty tytułem wziętej pożyczki.

W tym miejscu wskazać należy, że nawet gdyby oskarżony, jak twierdzi w apelacji, działał za zgodą i wiedzą Ł. C. to i tak wprowadził w błąd (...) sp. z o.o. zarówno co do tożsamości osoby, która pożyczkę wzięła jak i co do zamiaru jej spłaty o czym świadczą omówione powyżej okoliczności. Nie wynika to jednak ani z zeznań świadka C. ani też z wyjaśnień oskarżonego, stąd takie a nie inne ustalenia faktyczne przyjęte przez Sąd.

Sąd przyjął kwalifikację art. 91 par. 1 kk mając na uwadze podobny sposób działania oskarżonego oraz bliskość czasową obu czynów.

Sąd wymierzając karę przychylił się do wniosku Prokuratora i wydał wyrok w trybie art. 335 kpk. W pierwszej kolejności należy wskazać, że oskarżonemu przypisano popełnienie dwóch przestępstw, obu zagrożonych surową

karą do 8 lat pozbawienia wolności. Oskarżony mimo bardzo młodego wieku jest osobą już kilkakrotnie karaną i to dwukrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 119). Wyroki skazujące oskarżonego za powyższe przestępstwa zapadały zarówno przed jak i po popełnionych przestępstwach. Stąd też jedynie surowa kara pozbawienia wolności będzie w tym przypadku adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości a przede wszystkim tylko taka kara spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Oskarżony znalazł sobie prosty sposób na zarobienie pieniędzy, zrzucając tym samym odpowiedzialność na kolegę, który byłby w tym przypadku zmuszony do spłaty pożyczek, gdyż wzięte one zostały na jego dane osobowe.

Okolicznością łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego do winy. Sąd wziął również pod uwagę stosunkowo niewielką wartość przyznanej pożyczki. Jednak podnieść należy, że mimo tej wartości, pożyczka do dnia dzisiejszego nie została zwrócona w najmniejszej nawet kwocie. Również fakt zwrotu pierwszej pożyczki nie miał żadnego związku z postępowaniem oskarżonego. Jak już wspomniano, oskarżony jeszcze nie zdążył wypłacić ww. pieniędzy, stąd można było zwrócić je pokrzywdzonemu.

Mając na uwadze, że oskarżony przyznał się do winy oraz jest osobą młodocianą, Sąd przychylił się również do wniosku o warunkowe zawieszenie wykonania kary, mimo uprzedniej karalności oskarżonego. Warunkowe zawieszenie na okres próby 5 lat oraz orzeczenie dozoru kuratora i obowiązku naprawienia szkody będzie wystarczające aby osiągnięte zostały cele kary o jakich mowa w przepisach kodeksu karnego. Sąd zastosował przy tym przepisy obowiązujące przed 01 lipca 2015r. gdyż oskarżony był uprzednio karany na karę pozbawienia wolności, stąd w chwili obecnej nie byłoby możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Jednocześnie z uwagi na dotychczasową karalność oskarżonego nie było podstaw do skierowania sprawy na rozprawę i rozważenia wymierzenia kary łagodniejszego rodzaju.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 637 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych.